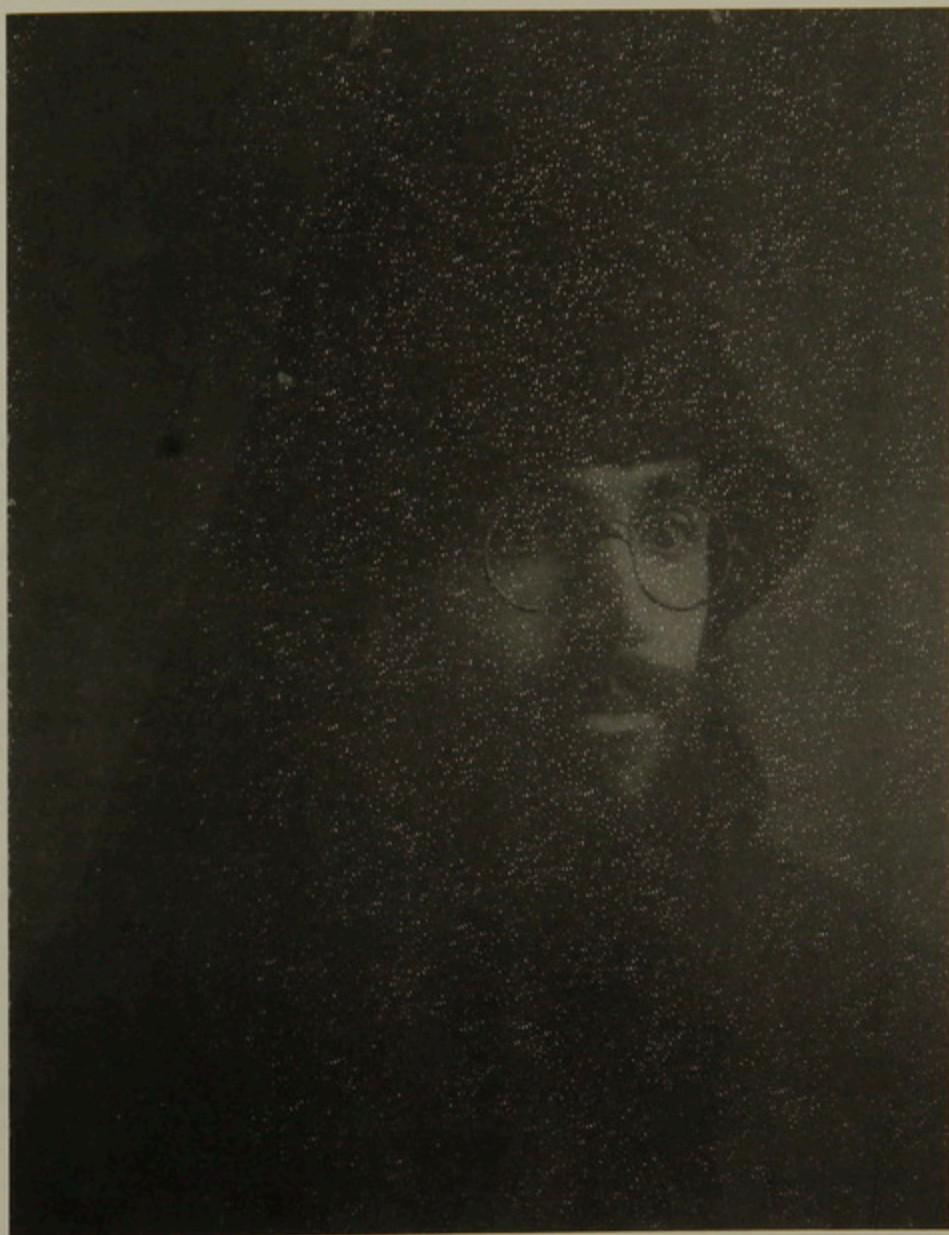

1904 — 1991

ԳԵՐ. Տ. ԶԳՕՆ ԵՊՍ. Տ. ՅԱԿՈԲԵԱՆ

Տ. ԶԳՕՆ ԵՊՍ. ՏԵՐ-ՅԱԿՈԲԵԱՆ
(1904 - 1991)

Յաւով կը հաղորդենք թէ Ս. Աթոռոյս երիցագոյն Միաբաններէն միմ` Տ. Զգօն Եպս. Տեր-Յակոբեանը, յաւիտեմապէս փակած է իր աչքերը Նիւ Եորքի մէջ, ամցնող Մարտի 30ին:

Տ. Զգօն Սրբազան, աւագանի ամուսնով Ներսէս, ծնած է Քէօջանի (Վան), 1904ին: Տարագրութեամ սեւ օրերուն, ծնողքին հետ կը գաղթէ Պարսկաստան, Սալմաստի ճամբով: Իր ծնողքը կորսնցնելով` կը մտնէ որբանոց եւ 1923ին Երուսաղէմի մէջ կ'աշակերտի մորաբաց Ժառանգաւորաց Վարժարանին: 1926ին Սարկաւագ կը ձեռնադրուի 7 ընկերմերով` Երամաշմորի Տ. Եղիշէ Դուրեան Պատրիարքէն, իսկ ընծայարանի բաժինը լրացնելէ ետք ալ, եւ յիշեալ Պատրիարքի մահէն քիչ յետոյ, Քահանայ կը ձեռնադրուի Պատրիարքական Տեղապահ Տ. Մեսրոպ Սրբազանէն` 1930ի Յունիս ԶԶին, 8 ընկերմերով:

Անկէ ետք, միմէն 1937ի վերջերը` Երուսաղէմէն իր մեկնումը Ֆրանսա, Հայր Զգօն կը դասաւանդէ Ժառանգաւորաց եւ Ս. Թարգմաշաց վարժարաններէն մերս, եւ ատեն մը փոխ-Տեսուչը կ'ըլլայ առաջինին: Տ. Թորգոմ Ա. Պատրիարք զինք հովուութեան կը ղրկէ մախ Մարսէյլ եւ ապա Միացեալ Նահանգներ, ուր երկար ատեն կը հովուէ Ծիքակոյի Հայ համայնքը: 1953 - 56 կը գտնուի Միլամոյ իբրեւ Հովիւր Իտալահայ փոքրաթիւ գաղութին: Յետոյ կը մշամակուի առաջնորդ Իրաքի Հայոց: 1956ի աշման Երուսաղէմ է, Ս. Աթոռոյս տագմապի օրերուն: 1958ին կը ձեռնադրուի Եպիսկոպոս Ս. Էջմիածնի մէջ, ձեռամբ Տ. Տ. Վազգէն Ա. Կաթողիկոսին եւ կը դառնայ Իրաքի Հայոց Առաջնորդի պատասխանատու պաշտօն: Բայց երկար չի կրնար մնալ հոն վերահաս քաղաքական խլրտումներուն պատճառաւ: Կը վերադառնայ Միացեալ Նահանգներ, ուր կը մնայ միմէն իր վախճանը, համգստեան տամ մը մէջ բնակելով:

Զգօն Սրբազան ամմասն չէ եղած մաեւ գրական տաղամղէ: Ունի յօդուածներ Սիոնի եւ Ամերիկահայ մեր մամուլին մէջ: Հեղինակն է « Սէր եւ Ամուսնութիւն » ամուսնով հատորի մը: Մտադրած էր, տասնամեակ մը առաջ, կրօնական եւ ազգայնաշումչ իր յօդուածները ամփոփել հատորի մը մէջ, բայց չկրցաւ մուամել իր այդ աղուոր երագը:

Զգօն Եպս.ը կը մեռնի խոր ծերութեան մէջ, համեստ ու ծառայասէր Միաբանի մը յիշատակը թողելով իր ետին:

Հանգիստ իր բարի հոգւոյն:

Երուսաղեմ 29 Մարտ, 1991

Գեր.

Տ. Խաժակ Եպս. Պարսամեան

Առաջնորդ Հիւսիսային Ամերիկայի

Հայց. Եկեղեցւոյ Արեւելեան Թեմի

Նիւ-Եորք.

Սիրելի Սրբազան,

Ամակնկալ չէր մահուան գոյժը Զգօմ Սրբազանի: Ծամօթ էինք վերջին տարուան ընթացքին իր կրած ֆիզիքական հիւանդութեանց, եւ, հակառակ իր կամեցողութեան եւ ներքին ուժականութեան՝ հետզհետէ տկարացող իր մարմինի ցաւերուն:

Հայկական Եղեռնի որբերէն եւ Երուսաղեմի Սրբոց Յակոբեանց Վանքի հովանիին յամձմուած տասնեակ մը պատանիներէն մէկն էր, որուն մէջ զօրացաւ տեմէր ուսմամ, եւ հոգեւորականի իր կոչումին հաւատարմօրէն ծառայելու վճռականութիւնը:

Իր փոքրիկ մարմինին մէջէն մեծ խանդով կը ջանար մասնակից դառնալ իմացական եւ հոգեւոր մեծ շարժումներու, իմացականութեանց, Քրիստոսի ընդհանուր Եկեղեցւոյ կոչումին եւ կեանքին հետ կապուած իրագործումներու: Եւ որքա՞ն կը ցանկար, որ իրեն այնքան հարազատ եւ իր ժողովուրդին փրկութեան լաստը մկատուող Հայաստանեայց Մայր Եկեղեցւոյ ծոցին մէջէն եւս մեծ հոգիներու թռիչքը սկիզբ առնէր, եւ առաջաստները բացուէին հոգեւոր վերածնունդի մեծ հովերուն:

Ամձնապէս ծամօթ եմք իր արտայայտած ցանկութիւններուն: Եւ ասոնց լոյսին եւ ստուերին մէջէն միայն բացատրելի կը գտնեմք իրեն յատուկ բնաւորութեան, մախամ-ձախմդութեան, վստահութեան, բծախնդրութեան, միմչեւ իսկ կասկածամտութեան, ծայրայեղ խնայասիրութեան եւ ամձկալից մտահոգութեանց երբեմն տարօրինակ թուող մկարագրի գիծերը:

Այս բոլորին բիրեղացնող պատկերը կը գտնեմք իր իսկ ձեռքով եւ խստապահանջութեամբ պատրաստուած կտակին մէջ:

Իր ժողովուրդին, իր եկեղեցիին եւ իր հոգեւոր կոչումին խորունկ սերնդ թելադրուած ուղեցոյց մըն է այդ կտակը, որուն իրագործումին համար չը վարանեցաւ մեռնել խնայասէր ամձը մկատուելու: Եւ հետեւեալ փափաքեցաւ իր միթական խնայողութիւնը ի սպաս դնել իր տեսիլներու իրագործման, որպէս զի պատրաստուին Աւետարանի պատգամները ուսուցանող քարոզիչներ, հրատարակուին արժէքաւոր եւ հոգեշունչ աշխատասիրութիւններ, Հայ եկեղեցւոյ կրօնական եւ վանական հաստատութեանց մէջ կազմակերպուին մասնագէտներու դասախօսութեանց համագումարներ, եւ մրցամակներ կազմակերպուին հայ հոգեւորականները մղելու հոգեւոր, իմացական, դաստիարակչական բարձրագոյն եւ ազնուագոյն ձգտումներուն:

Փոքրիկ մարմինի մէջ փոթորկող այս մեծ հովերն էին որ հոգեռամբն եւ աշխոյժ պահեցին միտքը եւ հոգին եղեռնի մահաստամէն ազատագրուած, եւ Քրիստոսի ծառայ, Հայաստամեայց եկեղեցւոյ սպասաւոր, հոգեւոր հովիւ, դաստիարակ, եւ մամուլ-մերում եւ տարեցմերում հետ սրտամօտիկ եւ զորովալից ապրած, եւ այս աշխարհէն իբրեւ "մշակ առանց ամօթոյ" մեկնող հայ հոգեւորականին, Գեր. Տ. Զգօմ եպս. Տէր Յակոբեանին:

Իր օծեալ աջին կը մօտեմամք, վերջին անգամ կրկնելով.- "Յիշեսցէ Տէր զամե-մայմ պատարագս քո, եւ զուխտս քո ըմդումելի արասցէ":

Սիրոյ Ողջումիւ,

Թորգոմ Արք. Մամուկեան
Պատրիարք Երուսաղէմի

